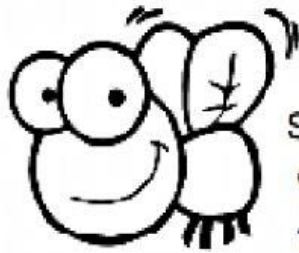

Em dic Bruna

Em dic Bruna i sóc una mosca de ciutat. El meu nom científic és *Musca domestica*, que vol dir mosca de les cases. Sempre volo pels llocs on trobo bon menjar: brossa, pastissos, confitura... Mmm! Boníssim!

Visc en un edifici on els pisos tenen terrassa.

Quan necessito viure experiències fortes entro a casa dels Piqué, on sempre hi ha nens que me'n fan passar alguna de bona. Són tres germans i els agrada jugar amb les mosques. Un dia em van pintar de vermell, un altre dia em van tancar en un pot i em volien domesticar... Sort que em vaig escapar.

Avui, a casa dels Piqué, el Ramon i els dos bessons, el Pep i el Pol, miraven la televisió. No m'han fet ni cas. Llavors he començat a fer voltes damunt la pantalla. Al cap d'una estona sento el Ramon:

—Ostres! Quina mosca més pesada!

S'ha aixecat i m'ha espantat amb la mà, però jo m'he tornat a posar damunt la pantalla i ara cap a la dreta, ara cap a l'esquerra... ara amunt i ara avall. Ell m'ha fet fora unes quantes vegades... fins que... zap!, m'ha caçat amb la mà i ha exclamat:

—Tinc una idea!

I els bessons:

—Visca! Visca!

Quan ha obert la mà, m'he trobat dintre d'un pot de vidre, nedant en un líquid fosc. Al pot hi havia tinta negra! De seguida he quedat ben bruta. Aleshores, el Ramon m'ha deixat sortir i he començat a volar per la casa.

Les ales, mullades de tinta, em pesaven com el plom, i per això m'havia d'aturar sovint. Llavors, els germanets m'engrescaven:

— Va, mosqueta, ànims!

— Camina! Camina!

Agafava forces i seguia caminant.

Darrere meu anava deixant caminets de taques negres a les parets, damunt la taula del menjador i a les cortines. Quan ja no deixava cap rastre, em tornaven a posar dintre del tinter i tornem-hi! M'ho he passat molt bé. Fins que ha arribat el pare:

— Què són aquestes ratlles a la paret? —es referia a les taques de tinta.

Jo m'he escapat per la finestra de la cuina.

Quan la meva amiga Flàvia, l'abella, m'ha vist, m'ha dit:

— On vas tan negra, Bruna?

— És tinta. M'he fet escriptora, Flàvia. No he parat d'escriure durant tota la tarda, per això vaig bruta de tinta.

La Flàvia m'ha mirat i ha esclatat a riure.

Maria Enrich, *La Bruna i el bloc B* (text adaptat)

COMPRENSIÓ LECTORA

1. Quin tipus de mosca era la Bruna?
És una mosca de muntanya.
És una mosca tafarià.
És una *Musca domestica*.
2. A la Bruna li agrada entrar a casa dels Piqué perquè...
Els tres germans juguen amb ella.
Tenen una terrassa molt gran.
Sempre tenen pastissos.
La volen domesticar.
3. La Bruna diu que els germans Piqué sempre n'hi fan passar alguna de bona. Això significa que...
La cuiden com a un animal de companyia.
Li fan trapelleries que a ella li agraden.
Li donen bon menjar.
La fan enfadar.
4. Què fa la Bruna per cridar l'atenció dels tres nens?
Observar-los.
Menjar-se la confitura.
Pintar-se les ales de vermell.
Donar voltes davant del televisor.
5. Quin dels tres germans té la idea sobre què fer amb la mosca?
El germà gran.
Els germans bessons.
El germà petit.
6. Quan els nens cacen la mosca, on la fiquen?
Dins un got.
A sobre d'una flor.
A sobre d'un plat.

7. A la Bruna, les ales li pesaven com el plom perquè...

Feia molta calor.

Havia menjat massa.

Estaven mullades de tinta.

Estava cansada de volar amunt i avall.

8. Aquest text explica...

les aventures d'una mosca.

l'amistat entre la Bruna i la Flàvia.

les característiques de les mosques.

què s'ha de fer per no tenir mosques a casa.